

[Nyrup Rasmussen]

de er nødt til at gøre sig klart en gang imellem, at når man skal mødes om et større politisk indgreb, bliver der givet og taget.

Det, der er taget for Socialdemokratiets vedkommende, er bl.a., at en lang række dagpengeforringelser og sociale nedskæringer er borte i den finanslovaftale, der nu foreligger, og hr. Jes Lunde ved også udmærket godt, at det punkt, vi diskuterer i dag, bestemt ikke er nogen blomst, der har groet i den socialdemokratiske have, og hvis nogen er opmærksom på, at det er en høj pris, der har måttet betales for Socialdemokratiets vedkommende i forbindelse med denne aftale, så er det lige præcis den socialdemokratiske folketingsgruppe. Men vi har påtaget os ansvaret, fordi vi hverken turde eller ville risikere en finanslov med de konsekvenser for de arbejdsløses dagpengesatser og de socialt hårdest ramte gruppers kontanthjælp, vi ellers kunne have foran os.

Til hr. Jes Lundes tale om overenskomstindgreb eller ikkeoverenskomstindgreb og den såkaldte introduktionsuge vil jeg sige:

Lad os nu ikke gøre tingene værre, end de er. Den socialdemokratiske ordførers synspunkt har været, at de spørgsmål slet ikke har været drøftet under finanslovforhandlingerne, for det er drøftelser, der skal finde sted i januar måned. Deri ligger ikke, at vi har taget klart afstand fra det ene eller det andet, vi siger bare, at vi skal vente med at forhandle, til vi får det ordentligt undersøgt.

I øvrigt en lille indskudt parentes: Man kan også godt diskutere, om en sådan introduktionsperiode, som jeg forstår SF er positiv over for, helt rimer med overenskomstmæssige aftaler om løn og arbejdsvilkår for arbejdstilbudspersoner.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg er da helt med på, at når man forhandler en finanslov, er det en give-og-tage-proces, og at man altid kan diskutere, hvor tingene skal lande. Jeg er selvfølgelig meget tilfreds med, at et flertal bestående af S, SF og CD i fællesskab har fået afvist de sociale besparelser. Vi har haft et fortrinligt samarbejde i finanslovforhandlingerne, og det vil jeg da gerne kvittere for over for både Socialdemokratiet og CD, men det ændrer ikke ved, at vi i SF synes, at det var galt at lægge et loft over lønnen i arbejdstilbud.

Når man skal forhandle en finanslov i et Danmark, som vil være rigere i 1992, end det var i 1991, kan SF ikke se nogen saglig grund til at beskære indkomsten for nogle af de svageste grupper i landet. Det kan vi simpelt hen ikke se nogen grund til, og vi synes, det er et forkert standpunkt. Vi har anvist masser af andre ideer til finansiering – jeg ved, Socialdemokratiet også har gjort det – og vi ønskede, at der var blevet presset hårdere på for at få dem med.

Vi har også haft forskellig taktik under forløbet. Socialdemokratiet valgte allerede under førstebehandlingen af finansloven at melde ud med, at man kunne sige ja på de præmisser, som man nu så foran sig; det synes vi var lidt vel tidligt. Vi har en formening om, at hvis Socialdemokratiet havde holdt fingern på revolveren lidt længere, kunne vi have undgået disse sociale besparelser. Det har vi givetvis en forskellig vurdering af, jeg kan bare markere her, at det er SF's standpunkt, at der ikke er nogen grund til at skære ned over for de svageste grupper i vores samfund.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Jes Lunde, at det er min, og jeg tror hele den socialdemokratiske folketingsgruppes, faste overbevisning, at netop den udmelding, der kom under førstebehandlingen, var ganske afgørende for det videre finanslovforhandlingsforløb. Jeg tror, man skal gøre sig klart, når man analyserer det faktiske politiske forløb, at det netop var Socialdemokratiets formands, hr. Svend Aukens, udmelding, der var ganske afgørende for, at forløbet fik den karakter, det fik. Det synes jeg ikke vi skal underkende, men klart se det i øjnene og undgå her i den afsluttende fase at prøve at tage point hjem hos grupper, som naturligvis ikke alle kan være tilfreds med det foreliggende lønindgreb.

Jeg vil heller ikke i en god stund tilbageholde den bemærkning, som ikke er noget forsvar for indgrebet, men bare en konstatering, at vi taler om en timeløn på 80 kr. eksklusive tillæg – feriepenge, søgnehelligdagsbetaling og andre tillæg, der har at gøre med ekstraordinære arbejdstider – og en årsløn på – bevares, det er ikke meget – 155.000-160.000 kr., når vi alene ser på timelønnen før tillæggene.